

αυτούς περιπολεῖ τότε, ἡ δὲ φυσικὴ ζωογονεῖ τὸ
 ἄλλοτε δὲ λέγουσιν οἱ δὲ δαίμων προμηθεύει τὸ
 Σπουδάζουσι κατὰ πάντα τρόπον νὰ ἀπολαύ-
 ῃ, ἡ ἐκτελέωσιν ὅ,τι ὠνευρέθησαν· κατὰ τοῦτο
 ἐπιβαλοῦνται καὶ τῶν ἄλλων τὴν βοήθειαν· πολλὰ
 δὲ τολμῶσιν ἀποτροπαίους καὶ ἀνοσίους πράξεις
 νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὸν ἐνδιάθετον τοῦτον χρησμόν·
 Ἐχουσιν ἑορτὴν τινα κατὰ τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος
 ἀνάλογον δὲ πρὸς τὰ Κρόνια, ἡ Ἀν-
 τίητρα τῶν Ἑλλήνων, ὅτε περιφέρονται ὡς μα-
 κροὶ καὶ ἐκτελοῦσι διαφόρους ἀνοήτους πράξεις δηλ.
 περιβουσι, καταστρέφουσι κτλ.
 Οἱ ἄγριοι δὲν ἔχουσι ναοὺς, οὔτε λατρείαν τακτικὴν.
 Καλοῦνται πρὸς ἀλλήλους οὐχὶ ἐξ ὀνόματος, ἀλλὰ
 ἐπιθέτου σημαίνοντος τὴν σχέσιν, συγγένειαν, ἢ
 παρρησίαν πρὸς τὸν προδιαλεγόμενον· οὕτω λέ-
 γουσι, ἀδελφε, ἐξαδελφε, ἀνεψιέ.
 Τὴν ἱατρικὴν μεταλλεύουσι ἰδιαιτέρως οἱ ἄγριοι,
 εἰτε ἱερεῖς· συνίσταται δὲ αὐτὴ ἐκ δεϊδαμιονῶν καὶ
 πρῶτως τινος ἐμπειρικῆς τῶν ἱματικῶν χόρτων· Ἄν-
 τιστοὶ πολλοὶ νόσοι ὑπάρχουσιν ἄγνωστοι εἰς τοὺς αὐ-
 τοὺς ἄγριους, οἷον ἡ ποδάγρα, ὁ λίθος, ἡ ἀποπληξία,
 κτλ· κενεῖται ὁμοῦ εἰς πόρους τῆς κοιλίας, τοῦ στήθους
 καὶ αὐτὴν τὴν φθίσιν διὰ τὰς χιταίας σωμαστικῆς καὶ
 τῆς ταλαιπωρίας καὶ τὴν συχρὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν.
 Θεραπεύονται δὲ συνήθως διὰ πληγῶν· ἀλλὰ γνωρίζου-
 σιν φάρμακα ἀρμόδια καὶ εἰς τὴν παράλυσιν, τὸν
 ἄρρωστον καὶ τὰ ἀρροδία οἷον τὰ ρινίσματα τοῦ βουαί-
 ος καὶ σασαφράς, τοῦ ὁποίου ὁ δευτερός φλοιὸς
 ἀπερθεῖ τὸν διαλείποντα πυρετόν· ἡ ρίζα τῆς κισσο-
 κίου λυχνίδος τὸν ἄρρωστον, ἡ βελλὶς τοῦ Canada
 τὴν γάγγραιναν, καὶ τὰ ἔλλα, καθὼς καὶ τὸ τρίφυλλον
 καὶ σταχυανθὲς ἠδύταρον. Κατ' αὐτοὺς τὰ ἀρμόδια
 φάρμακα ἔχουσι ὁμοιότητα ἕνεκα πρὸς τὰ μέρη τοῦ
 σώματος, ὅπου χρησιμίζουσι, ἢ πρὸς τὰ ἰσόβλα ζῶα
 τῶν ὁποίων ἀραρίζουσι τὸ δηλητήριον. Μεταχειρίζονται
 καὶ τὰ πυριαιτήρια, εἰτε ἀμώδη λουτρά· χάριν δὲ
 αὐτοῦ κατασκευάζουσι κωνοειδῆς κτίριον κλεισμένον
 ἔξωθεν διὰ δερμάτων καὶ φέρου εἰς τὸ κέντρον κολυμβή-
 ριον, ὅπου βίπτοντες πεπυρωμένους χάληκας γμιζουσι
 ἐπιπέχον ὑπὸ ἀτμοῦ, ὥστε τὸν ἰδρῶτα θεωροῦσιν ἐ-
 πιπλεῖν βοήθημα καὶ προφυλακτικὸν μέσον. Γνωρίζου-
 σιν τὴν χρῆσιν τῶν ἐπιδέσμων διὰ τὰ κατάγματα, φλεβο-
 κλάσιν δι' ὀστέων ὀξευτάτων· δι' αὐτῶν δὲ κατασχάζουσι
 καὶ τὰ ρευματιζόμενα μέλη, ἔπειτα ἀναμυζῶσι τὸ αἶμα
 ἐκ κέρματος, ὁποῖον ἦτο ἡ παρὰ τοῦ Γαληνοῦ διαγροφ-
 οῦ σικύα· ἀλλ' ὡς τοιαύτη ἰδιαιτέρως χρησιμεύει κολο-
 κίτη πλήρης ἐμπυρευματικῶν ἰσθμῶν, αἱ δοῦσαι ἐξάπτονται
 ἐκ τοῦ δέρματος. Βλέποντες μετὰ ἠρωικῆς καρτερίας
 ἀπομακρύνοντες τὸν θάνατον, παραγγέλλουσι τὰς τε-
 λειωτικὰς παραγγελίας εἰς τοὺς οἰκίους, καὶ δέχονται
 ἐκ αὐτῶν δῶρα μέλλοντα νὰ ἐναποθεῖσιν μετ' αὐ-
 τῶν εἰς τὸν τάφον. Αἱ μητέρες κρατοῦσιν ἐπὶ ἔτη
 ἰσθμῶν τοὺς νεκροὺς τῶν παιδίων, ἀλλὰ δὲ στὰ
 ἰσθμῶν γάλα εἰς τοὺς τάφους τῶν. Τοὺς νεκροὺς στο-
 λίζουσι διὰ τῶν πολυτιμοτάτων πραγμάτων καὶ ἐκ-
 θέτουσι πρὸ τῆς θύρας πρὶν τοὺς ἐνταφιάσων· ἐκ δια-
 σπασμάτων δὲ ἀνοίγοντες τὸν τάφον περιβάλλουσιν

αὐτοὺς νέα ἐνδύματα. Ὁ τάφος στρωνεται πανταχό-
 θεν διὰ δερμάτων, ὥστε τὸ χῶμα δὲν ἐγγίξει τὸν
 νεκρόν. Δὲν προφέρεται πλέον τὸ ὄνομα αὐτοῦ παρὰ
 τῶν συγγενῶν· ἂν δὲ τις φέρῃ αὐτὸ, λαμβάνει ἄλλο.
 Οἱ ἀποθνήσκοντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἢ τὴν μάχην
 καιοῦνται, ἢ δὲ κόνις αὐτῶν μεταφέρεται εἰς τὴν οἰκίαν
 τῶν. Τὸ χωρίον καὶ δόλοκληρος ἐνίοτε ἡ φυλὴ προσ-
 φέρουσι δῶρα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ νεκροῦ. Οἱ οἰκί-
 οὶ κείρονται τὴν κόμην διὰ τὸ πένθος, ἢ μελαινοῦσι τὸ
 πρόσωπον καὶ δὲν τρώγουσι θερμὸν φαγητόν, οὔτε κατὰ
 τὴν μεγίστην δριμύτητα τοῦ χειμῶνος θερμαινόμενοι.
 Οἱ ἄνδρες διὰ τὴν γενναίότητα καὶ ἀξιοπρέπειαν τοῦ
 χαρακτήρος, οὐδέποτε θρηνοῦσι τὰς γυναῖκας τῶν ἀπο-
 θανούσας. Αἱ γυναῖκες ὁμοῦ δολοφύουσιν ἀπαρηγό-
 ρητοι διὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ ἕν ἔτος πρῶτῃ
 καὶ ἐσπέρως καὶ τὸν ζητοῦσιν ἀκαταπαύστως κτλ.
 πολὺ δὲ μᾶλλον αἱ μητέρες κλαίουσι τὰ τέκνα.
 Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν νεκρῶν ἐκθάπτοντες τὰ δῶτα
 αὐτῶν εἰς τὸ κοιμητήριον, τὰ βλέπουσι κατηφεῖς·
 ἔπειτα δὲ αἱ γυναῖκες διακόπτουσι τὴν πένθιμον ταύ-
 την σιωπὴν ἀρχονται τῶν γόων. Καθαρίζοντες τὰ δῶτα
 περιτυλίσσουν εἰς νέα ἐνδύματα κάστορος καὶ μεταφέ-
 ρουσιν αὐτὰ ἕκαστος εἰς τὴν καλύβην. Καθ' ὅλην ταύτην
 τὴν λιτανεῖαν ἐξακολουθοῦσιν οἱ ὄδυμοι. Τὰς ἀκο-
 λούθους ἡμέρας τελοῦνται ἀγῶνες καὶ δίδονται θρα-
 βεῖαι τέλος διὰ τρίτης παρατάξεως μεταφέρουσι τὰ
 δῶτα εἰς μεγάλας αἰθούσας καὶ κρεμῶσιν αὐτὰ πρὸς
 φέροντες ἐμπροσθεν αὐτῶν δῶρα. Πολλοὶ τὸ λεί-
 ψανα ταῦτα μεταφέρουσι ἀπὸ κώμης εἰς κώμην μετὰ
 κλαυθμῶν καὶ ἀσμάτων καὶ ἐν ἡφ' ὀργάνων μουσι-
 κῶν· τελευταῖον δὲ θάπτονται, δηλ. κατατίθενται ἐν τάξει
 σκεπασμένα ὑπὸ νέων δερμάτων εἰς κοινὸν λάκκον
 περιστρωμένον καὶ αὐτὸν διὰ δερμάτων καὶ ἄλλων
 τοιούτων, ἐν ᾧ αἱ γυναῖκες θρηνολογοῦσι· πάντες δὲ
 καταβαίνοντες εἰς τὸν λάκκον λαμβάνουσιν αὐτόθεν
 ὀλίγην γῆν, τὴν ὁποῖαν διατηροῦσιν εὐλαβῶς.
 Οἱ ἀτόχθονες διαίρουσι τὸ ἔτος εἰς δώδεκα μῆνας,
 ἢ σελήνας, εἰς τὰς ὁποίας δίδουσι καὶ ἰδιαιτέρα ὀνόμα-
 τα. Ἐκ τῶν ἄσπερων γνωρίζουσι μόνον τὸν πολιτικὸν λε-
 γόμενον. Τὰ πιητὰ, τὰ τετραπόδα, οἱ ἰχθεῖς, χρησιμεύ-
 ουσιν ὡς θερμόμετρα καὶ θερμόμετρα κατὰ διαφόρους
 παρατηρήσεις. Αἱ περιστεραὶ καὶ οἱ κολόπακες ἀναγγέ-
 λουσι τὸ φθινόπωρον, οἱ πιττακοὶ καὶ οἱ δρυκολάπται
 προμηνύουσι τὴν βροχὴν διὰ τῶν συριγμῶν. Ὄταν τὸ
 μακουαβίς, εἶδος στρυκός, ἄξει περὶ τὴν ἰσημερίαν ἀπὸ
 πρῶτως μέχρις ἐσπέρας, οἱ αὐτόχθονες ὑπάρχουσι βέ-
 βαιοι ὅτι τὸ ψυχρὸν παρήλθε. τότε αἱ γυναῖκες σπείρου-
 σι. Ἄν τὸ λευκὸν πιητὸν περυγίξῃ εἰς τὸν ἀέρα, προ-
 μηνύει καταιγίδα, ἂν δὲ πέτῃται τὸ ἐσπέρως ἐνώπιον
 τοῦ ὀδοιπόρου, οἰωνίζεται μέγαν κίνδυνον.
 Οἱ αὐτόχθονες ἐπιτηδεύονται πολὺ περὶ τὴν κυνηγί-
 αν καὶ τὴν ἀλιείαν, κυνηγοῦσι δὲ μάλιστα κάτορας καὶ
 ἄρκτους, ἀλιεύουσι δὲ παντοίους μεγάλους καὶ μικροὺς
 ἰχθεῖς· ἐξέρχονται δὲ καὶ εἰς τὰ δύο ταῦτα ἔργα πολλοὶ
 οἱ μῆξ.

Δις τοῦ ἔτους σπλέγουσι τὸ σάκχαρ τῆς σφενδάμ-
 νου· τὸ πρῶτον περὶ τὸν Φεβρουάριον, Μάρτιον, Ἀπρί-
 λιον. Ὁ χυμὸς τοῦ δένδρου ἀπορρέων ἐκ δύο τρυπῶν